

Mọi lần bước sang năm mới, có lẽ quý vị cũng như chúng tôi, háng hái, thích thú trỗi dậy tính tốt đẹp cho năm mới nhưng cũng không khỏi tiếc và mất đi điều nào đó trong năm cũ. Có những điều không nên làm mà chúng ta đã làm và có những điều đáng làm, nên làm nhưng chúng ta đã không làm và không còn cơ hội để làm nữa. Nếu chúng tôi suy nghĩ chúng ta thấy điều sống chết là những ngày, tháng, năm kết hợp lại. Những ngày, tháng, năm đó được gọi chung là thời gian. Điều sống chính là thì giờ, là thời gian. Khi nói đến thời gian là nói đến ba giai đoạn: những ngày đã qua, những ngày đang có trước mắt và những ngày sắp đến, tức là quá khứ, hiện tại và tương lai. Cuộc đời người nào cũng có quá khứ, hiện tại và tương lai. Chúng ta có thể ôn lại quá khứ, dự tính cho tương lai, nhưng sống thì chúng ta chỉ có thể sống trong hiện tại. Chúng ta cần thấy rõ điều đó để không phí phạm những năm tháng mà Đức Chúa Trời ban cho cuộc đời chúng ta, cũng không đem lại thất vọng, đau buồn cho chính mình và người chung quanh.

Chúng tôi nói điều đó vì nhiều khi chúng ta không sống với hiện tại mà chỉ sống trong quá khứ là những điều không còn nữa hoặc sống mơ mộng những điều chưa tương lai là điều ta chưa nắm chắc trong tay. Những người có mắt quá khứ hay hoảng thốt hay sống trong quá khứ thay vì đi đến với hiện tại. Họ sống giống như mình vẫn còn những tiếc và, uy quyền, danh tiếng của những ngày tháng cũ. Có người biết hiện tại mình đã mất hết những điều đó nhưng thốt ra như nói quá khứ để cảm thấy sung sướng, hãnh diện, nhưng sâu kín trong lòng là tiếc nuối và đau buồn. Những người sống trong quá khứ gây thất vọng cho chính mình, vì đã sống lại bên lề cuộc sống, đánh mất những ngày tốt đẹp của hiện tại. Không ích lợi cho chính mình mà có khi là gánh nặng cho người chung quanh.

Người có vị người sống trong quá khứ là những người sống trong tương lai, hay suy nghĩ quá nhiều đến tương lai và quên đi hiện tại. Chúng ta cần suy nghĩ và hoạch định cho tương lai nhưng chúng ta không thể sống trong tương lai. Người sống trong tương lai thường có hai khuynh hướng: hoặc là lo lắng hoặc là quá lo lắng quan đến nỗi thiêu thiếu. Những người lo lắng thì lúc nào tâm trí cũng nghĩ đến những chuyện rủi ro xảy ra. Lo không biết cuộc đời mình, gia đình mình trong tương lai sẽ như thế nào, khi về hưu mình có đủ tiền để sống hay không, khi già yếu bị bệnh hoặc con cái sẽ chăm sóc hay bỏ bê, v.v... Nhiều người chưa đau nhưng cứ nghĩ đến ngày mình đau ốm, chưa già nhưng cứ lo lắng cho tuổi già. Cũng có người không lo lắng cho tương lai nhưng sống trong tương lai bằng cách xem những điều mình đã phóng,

mong ước nhủ là nhủ ng đi u đã có trong tay. Ví d nh m i có vi c làm nh ng nghĩ là mình thông th r i, nên mua s m đ th ; ho c m i ra làm ăn nh ng tin là mình s thành công nên mua nhà, mua xe, v.v... Ch a đ đ t, ch a có b ng c p trong tay nh ng nói và làm nh là mình đã có nh ng đi u đó trong tay, nh ng i x a đã nói: "Ch a đ ông Nghè đã đe hàng t ng."

Th t ra, chúng ta c n nhìn l i quá kh đ h c h i, rút kinh nghiệm, và c n ho ch đ nh, d tính cho t ng lai nh ng chúng ta ch có th s ng trong hi n t i mà thôi. Chúng ta "s ng trong hi n t i" ch không ph i là "s ng cho hi n t i." Đây là hai đi u khác nhau. Ng i s ng trong hi n t i là ng i th c t , khôn ngoan; còn ng i s ng cho hi n t i là ng i không có m c đích cho cu c đ i, nh ng ch s ng cho nh ng đòi h i th p hèn, t m b .

L i Chúa d y bao gi cũng là kim ch nam cho đ i s ng vì th kính m i quý v cùng nhìn vào Thánh Kinh xem Chúa d y chúng ta c n có thái đ nh th nào đ i v i quá kh , hi n t i và t ng lai. S đ Phao-lô vi t:

Tôi c làm m t đi u: quên l ng s đ ng sau, mà b n theo s đ ng tr c, tôi nh m m c đích mà ch y (Phi-líp 3:14)

M t b n Kinh Thánh khác d ch nh ng câu này nh sau:

Tôi ch chú ý đ n m t đi u là quên đi ch ng đ ng đã qua, đ lao mình v phía tr c, tôi ch y th ng t i đích đ chi m đ c ph n th ng t tr i cao

Chúng ta c n noi g ng s đ Phao-lô, quên đi nh ng đi u đã x y ra trong quá kh mà h ng v t ng lai. Chúng ta c n quên nh ng thành công trong quá kh đ không kiêu ng o v nh ng thành qu c a mình. Chúng ta cũng c n quên nh ng th t b i trong quá kh đ không m t lòng tin t ng lai, không m t tin c y vào tình yêu và quy n năng c a Chúa. Nh v y, đ i v i quá kh chúng ta c n ng mữ chào và quên đi, còn đ i v i t ng lai, chúng ta c n có thái

Đi như thế nào? Chúa Cứu Thế Giê-xu dạy:

Trong vòng các ngày, có ai lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một chút không? Chớ lo lắng chỉ vì ngày mai, vì ngày mai sẽ lo vì việc ngày mai. Sẽ khó nhớ ngày nào đi cho ngày nay (Ma-thi-ơ 6:27, 34)

Sẽ đi Gia-cô cũng vậy:

Ngày mai sẽ ra thế nào, anh em đừng biết! (Gia-cô 4:14a)

Ngày mai nằm trong tay Chúa, chúng ta không phải lo vì Chúa vì ngày mai, nhưng chúng ta có trách nhiệm vì ngày hôm nay, vì vậy hãy nhớ Chúa, đừng lo lắng cho ngày mai nhưng sống cách khôn ngoan thật đẹp trong những ngày tháng Chúa ban cho chúng ta trong hiện tại. Mọi chúng ta đều có 24 giờ để sống hôm trong một ngày, nhưng có người làm được nhiều việc, có người không làm gì cả. Có người làm nhiều để ích lợi cho mình và người chung quanh nhưng cũng có người chỉ làm những gì ích lợi cho mình và không nghĩ gì đến người khác. Có lẽ chúng ta đều đã thấy, khi một người nằm xuống, những gì người đó làm cho mình thì người không còn, nhưng chỉ những gì người đó làm cho Chúa và cho tha nhân mới còn lại lâu dài. Xin Chúa giúp chúng ta biết sống những ngày tháng trong cuộc đời cách khôn ngoan để đến cuối ngày, cuối năm cũng như đến cuối cuộc đời chúng ta không có gì phải hối tiếc.

Thánh Kinh cho chúng ta nhiều nguyên tắc để sống khôn ngoan. Hai nguyên tắc lớn nhất là:

Hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người và hãy yêu người lân cận như mình (Ma-thi-ơ 22:37-39)

Chúa cũng dạy:

Không nào chúng yêu anh em mình thì không thể yêu Đức Chúa Trời mình chúng thì được (I Giăng 4:20b)

Vì thế nguyên tắc chính yếu để sống khôn ngoan là sống yêu tha nhân. Sống yêu tha nhân không phải là chúng ta phải làm điều gì lao nhọc, hy sinh thân mình, hy sinh gia tài, sống nghỉ ngơi cho người khác, nhưng là trong đời sống mỗi ngày, làm những điều như nhút, tất nhiên cho người chung quanh để khiến cho đời sống người đó được tươi đẹp, thoải mái và vui vẻ hơn. Chúng tôi nghĩ mọi người có những điều tốt đẹp, chúng ta thì nghĩ không quan trọng, không có ý nghĩa gì bao nhiêu, nhưng khi chúng ta dành thì giờ làm những điều đó để bày tỏ lòng tha nhân yêu cầu của chúng ta với một người nào, người đó sẽ cảm kích và vui mừng sâu xa. Nhiều khi điều chúng ta cần làm chỉ cần một chút giây phút, một con tem và năm phút để nói chuyện, nhưng nó có thể đem lại an ủi, khích lệ thật là lớn lao. Chúng ta ai cũng có những lá thư cần viết, nhưng thiếp cần cần gửi, nhưng người cần gửi đi nên thoải mái thăm, nhưng vì bận rộn chúng ta đã để những điều đó qua một bên. Chung quanh chúng ta có những người đang sống trong đau khổ cần chúng ta giúp đỡ nên một lời an ủi, cảm thông; có người đang buồn chán hay cô đơn cần chúng ta có lời thăm hỏi khích lệ. Có người đang đứng trước một quyết định quan trọng, cần chúng ta góp lời khuyên nguy hiểm xin Chúa hướng dẫn. Khi chúng ta làm những điều như những điều tốt đẹp thì đó là chúng ta sống khôn ngoan.

Trong gia đình, có những người vợ, người chồng cần chúng ta đang khao khát trông chờ chúng ta biết về tình thân yêu qua hành động cụ thể; hãy nói, hãy làm một điều gì đó để người đó cảm nhận được tình thân yêu của chúng ta. Nhiều khi chỉ một cái ôm yêu thương trìu mến, một lời nói ngọt ngào, một sự giúp đỡ như nhút trong nhà, trong bếp, người thân yêu của ta sẽ quên đi hết bao mệt mỏi buồn lo trong lòng. Cha mẹ chúng ta, con cái chúng ta đang trông chờ để chúng ta quan tâm, lắng nghe để có thể nói lên những điều cần thiết trong lòng; chúng ta chỉ cần bắt đi một chút xem ti-vi, bắt một chút làm việc bên computer, bên máy may hay bắt một công việc nào, là có thể dành thì giờ và đem lại niềm vui cho người thân yêu. Sống trong yêu thương là mỗi ngày tiếp tục quan tâm, chăm sóc và làm những điều như nhút, tất nhiên cho người khác. Khi điều ta làm mang lại niềm vui và an ủi cho người khác, chính chúng ta cũng được vui. Khi mọi người quanh ta có tâm lòng như nhàng, vui tươi, chúng ta sẽ bắt đi những va chạm làm tổn thương nhau, tình thân chúng ta bắt căng thẳng, đời sống sẽ như nhàng và ý nghĩa biết bao. Có người đã nói, một hành động yêu thương dù nhỏ đến đâu cũng có thể mang lại những kết quả tốt đẹp lâu dài mà chúng ta không ngờ. Một mong trong năm mới này, với tình yêu của Chúa tràn đầy trong lòng, chúng ta sẽ lập kế hoạch ngày tháng trong cuộc đời mình bằng những việc làm và lời nói yêu thương đời với người chung quanh. Thánh Kinh dạy:

Hãy yêu với nhau cách nhân từ, đầy dẫy lòng tha nhân xót, tha thương nhau như Đức Chúa Trời đã tha

thanh em trong Chúa Cứu Thế vậy (Thư Ê-phê-sô 4:32)

Cứu xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta sống khôn ngoan, yêu thương trong những ngày tháng Chúa ban cho cuộc đời chúng ta.

Minh Nguyễn

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành